

kollegiets Erklæring, og naar der er Fare for Sygdommens videre Udbredelse, kan forhindre, at vedkommende Eier kommer paa alfar Vel eller anden Mands Grund med sine sunde Husdyr, det er en saa urimelig Bestemmelse, at man ikke skulde tro, at Landmænd kunde stemme for det. Nu har jo Udvalget bygget videre paa denne Tanke, men efter min Mening paa en aldeles urimelig Maade. Disse Forskrifter, som her gives, skulle jo nemlig gjælde alle uden Undtagelse, medens de, der skulle have godt af det, der bydes, ere kun dem, der kunne komme ind i de foreskrevne Foreninger. Lad ogsaa være, at Alle kunne komme ind i de Foreninger, der foreskrives i o., første Stykke, saa kunne jo ikke Alle komme ind i de Foreninger, der foreskrives i o., andet Stykke (M. Jensen: Jo!) Jeg siger Nei; thi naar en Mand har en tuberkuløs Besætning, optage de ham ikke i disse Foreninger, naar de skulle erstatte ham $\frac{2}{3}$ af de tuberkuløse Dyrs Værdi, og det er ogsaa erkjendt af det ærede Medlem fra Randers (Littichau), idet han ved anden Behandling i den første Del af Samlingen sagde, at man ikke kunde regne paa, at der kommer 100 med tuberkuløse Dyr ind i disse Foreninger. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret, og det vilde være aldeles urimeligt og uhort, om man vilde paalægge alle disse indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til tuberkuløse Kreaturer, medens man kun vilde tillægge nogle Enkelte den Begyntelighed at faae Erstatning. Ja, man paalægger dem i Virkeligheden dobbelt Byrde, idet de, der ikke kunne komme ind i disse Foreninger, maa' gennem Skatter hve Hjælp til dem, der i Forveien ere gunstig nok stillede, thi de, man skulde hjælpe, nemlig de, hos hvem Tuberkulose er til Stede, kunne slet ikke komme ind under disse Bestemmelser. Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille angaaende dette Forhold, falder jo tilbøielig sammen med det, som jeg stillede til anden Behandling i Samlingen i første Del, og som er optaget af et æret Mindretal i Udvalget (Bønloffe), men der er Forskjel mellem det ærede Medlems Forslag og mit Forslag, nemlig med Hensyn til, hvortra Erstatningen skal komme, idet jeg mener, at den bør gives af Statskassen, medens det ærede Medlem mener, at den delvis skal gives af Statskassen og delvis

af den vedkommende kommunale Kasse. Jeg har ogsaa optaget et andet Forslag, og det er slet i Hensyn til den anden Behandling, som fandt Sted i den første Afdeling af denne Samling, idet jeg har ment, at man, naar man kunde, burde tage Hensyn til de Udtalelser, der fremkom dengang. Den ærede Minister udtalte da, at han ikke havde stillet sig paa et Landbrugsstandpunkt, men paa et alment Standpunkt. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Minister, og jeg er glad, hver Gang jeg kan være enig med den ærede Minister angaaende Løsningen af dette Forhold, da det er et Forhold, jeg ønsker løst. Men saa kommer det rigtig nok an paa, hvad man forstaar ved et alment Standpunkt. I det foreliggende Tilfælde forstaar jeg ved, at man stiller sig paa et alment Standpunkt, at man siger, at den Sag kan den Enkelte ikke løse, og det er godtgjort i mange Forhold, at det ikke kan lade sig gjøre. Der er Mænd, der have søgt at løse Opgaven for deres eget Vedkommende i 10, ja jeg kan godt sige indtil 20 Aar, men det har blifft sig, at de ikke kunde magte den. Lad være, at de kunne træde energisk op i et eller andet Sogn, saa viser det sig, at Sygdommen træder op et andet Sted; thi selv om Handel med tuberkuløse Kreaturer forbydes, er det en Sygdom, man ikke kan se, naar den er i sin Begyndelse, selv om det er Sagtyndige, der foretage Synet, og jeg mener, at Sagen er af saa stor Interesse ikke alene for Landboerne, men for Alle saavel i By som paa Land, baade af Hensyn til de økonomiske Interesser, der spille en stor Rolle, og af Hensyn til Sundheden, at Staten bør tage sig af denne Sag. Den høitærede Minister udtalte endvidere, at hvis man skal have en Ordning, saa kan det kun ske engang for alle, det er den eneste Mulighed, det kan ikke nytte med disse halve Foranstaltninger. Det var særlig rettet til mig og tilbøielig ogsaa til Udvalget, denne Bemærkning om de halve Foranstaltninger, og jeg kan godt indvillige, at mit Forslag lige saa lidt som Udvalgets er en hel Foranstaltning. Men jeg udtalte overfor den høitærede Minister, at jeg var villig til at gaa til Noget, som jeg er vis paa, han vilde erkende er en hel Foranstaltning. Den høitærede Minister udtalte, at hvis man skal have en Ordning, kan det kun